

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

2. juni 2017

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 324 (Alm. del) af 3. maj 2017 stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF)

Spørgsmål

I den økonomiske analyse ”Indvandreres nettobidrag til offentlige finanser” beskrives på side 65 forskellen i forudsætninger i to folketingsvar. Kan ministeren oplyse, hvilke forudsætninger der er brugt til beregningen af analysens resultater vedr. østeuropæiske indvandreres nettobidrag?

Svar

I analysen *Indvandreres nettobidrag til de offentlige finanser* fra april 2017 opgøres forskellig befolkningsgruppers nettobidrag til de offentlige finanser, herunder indvandrere fra de nye østeuropæiske EU-medlemslande, der er blevet medlemmer af EU siden 2004.

Som det fremgår af analysen, er der tidligere afgivet svar til Folketingets finansudvalg angående virkningen på de offentlige finanser af indvandringen fra Østeuropa. I besvarelsen af spørgsmål nr. 69 fra Finansudvalget, februar 2014 indebar personer med østeuropæisk statsborgerskab en nettoudgift på 0,5 mia. kr. i 2010, mens ovennævnte analyse fra Finansministeriet viser et positivt nettobidrag på godt 0,6 mia. kr. i 2014 for indvandrere fra Østeuropa – afgrænset på baggrund af Danmarks Statistik definition af indvandrere, *jf. tabel 1*.

Forskellen afspejler blandt andet, at der i den nye analyse fra Finansministeriet er anvendt oprindelsesland og ikke statsborgerskab til afgrænsning af østeuropæere. Hvis der i stedet var anvendt statsborgerskab til afgrænsning af østeuropæere, ville østeuropæere indebære en nettoudgift på omkring 0,2 mia. kr. i 2014.

Det andet svar til Folketingets finansudvalg, der henvises til i analysen, er besvarelsen af spørgsmål nr. 109 fra februar 2013, hvor afgrænsningen af indvandrere fra Østeuropa er baseret på Danmarks Statistiks definition af indvandrere – som i den nye analyse fra Finansministeriet. Opgørelsen for 2010 heri viser, at indvandringen fra Østeuropa havde en omtrent neutral virkning på de offentlige finanser.

Tabel 1

Sammenligningstabel over FMs analyser vedrørende virkningen på de offentlige finanser af indvandringen fra Østeuropa

	FIU 109, 2013	FIU 69, 2014	ØA 2017
Virkning på de offentlige finanser, mia. kr. i årets priser	0,0	-0,5	0,6
År for opgørelse	2010 ¹⁾	2010 ²⁾	2014
Afgrænsning af indvandrere	DSTs definition af indvandrere	Udenlandske statsborgere	DSTs definition af indvandrere
Afgrænsning af Østeuropa	Samme afgrænsning som ved ØA 2017, men inkl. Malta og Cypern og ekskl. Kroatien	Samme afgrænsning som ved ØA 2017, men ekskl. Kroatien	Nye medlemslande af EU siden 2004
Antal indvandrere fra Østeuropa ved den pågældende afgrænsning, i 1.000 helårspersoner	51	56	81
Medtagne offentlige indtægter	Indkomstskatter og forbrugsafgifter mm. ³⁾	Indkomstskatter og forbrugsafgifter mm. ⁴⁾	Samtlige indtægter
Medtagne offentlige udgifter	Overførsler og offentlige serviceudgifter	Overførsler og offentlige serviceudgifter	Samtlige udgifter

Anm.: 1) Virkningen på de offentlige finanser er opgjort for årene 2005-2010, men kun 2010 indgår i ovenstående tabel. 2) Virkningen på de offentlige finanser er opgjort for årene 2005-2011, men kun 2010 indgår i ovenstående tabel. Det bemærkes, at gennemgangen af FIU 69 i den økonomiske analyse fra 2017 vedrører opgørelsesåret 2011, hvor virkningen på de offentlige finanser af indvandringen fra Østeuropa var -0,6 mia. kr., og antallet af østeuropæiske indvandrere var ca. 63.000 helårspersoner ved den pågældende afgrænsning. 3) Indtægterne fra forbrugsafgifter er opgjort som 15 pct. af disponibel indkomst. 4) Indtægterne fra forbrugsafgifter er opgjort som 20 pct. af disponibel indkomst.

Kilde: Egne beregninger

De nye EU-medlemslande udgøres i analysen fra 2017 af 11 Østeuropæiske lande, der tæller Bulgarien, Polen, Rumænien, Ungarn, Estland, Letland, Litauen, Kroatien, Slovenien, Tjekkiet og Slovakiet. Dette afviger fra folketingsvaret fra 2013, idet Cypern og Malta var indeholdt i afgrænsningen af Østeuropa, hvorimod Kroatien, der blev medlem af EU i 2013, ikke var medtaget.

Indvandrere fra de nye østeuropæiske EU-medlemslande udgjorde i 2014 ca. 81.000 personer, hvilket netto er 1.000 personer højere, end hvis afgrænsningen af østeuropæiske indvandrere fra folketingsvaret fra 2013 var blevet benyttet. Afgrænsningen af indvandrere fra de nye østeuropæiske medlemslande, der blev benyttet i analysen fra 2017, er således relativt enslydende med afgrænsningen fra folketingsvaret fra 2013.

Forskellen i de to opgørelser afspejler derfor i høj grad året for opgørelsen af gruppernes nettobidrag, idet befolkningsgrupperes nettobidrag blandt andet påvirkes af den gældende lovgivning, konjunkturerne og særlige begivenheder. Fra 2010 til 2014 er konjunktursituationen således væsentligt forbedret, hvilket medfører, at indvandreres nettobidrag forbedres, da flere kommer i arbejde, og dermed bidrager positivt til de offentlige finanser, og færre dermed modtager offentlige overførsler. Endvidere steg gruppen af indvandrere fra de nye østeuropæiske EU-medlemslande markant fra 2010 til 2014. Således udgjorde gruppen 51.000 i 2010 mod 81.000 i 2014. Dette påvirker alt andet lige gruppens samlede nettobidrag til de offentlige finanser.

Endelig afspejler forskellene i de to opgørelser også forskelle i de beregningstekniske antagelser, opgørelserne bygger på. Således indeholder det opgjorte nettobidrag i folketingssvaret fra 2013 kun en delmængde af de samlede offentlige indtægter og udgifter, mens analysen fra 2017 fordeler samtlige offentlige indtægter og udgifter ud på befolkningen.

En række indtægts- og udgiftsområder kan uden videre fordeles ud på befolkningen på baggrund af Danmarks Statistiks registre. Det er fx tilfældet for indkomstskatter, ejendomsskatter samt udgifter til overførselsindkomster.

For de øvrige indtægts- og udgiftsområder er individualiseringen så vidt muligt foretaget på baggrund af registeroplysninger om aktivitetsmål og beregnede enhedsudgifter (fx udgifter til uddannelse, sundhed og børnepasning) eller ved lovmodelberegninger ud fra gældende regler (fx vægtafgift og registreringsafgift). Der er imidlertid en række indtægts- og udgiftsområder, som ikke er knyttet direkte til den enkelte, eller hvor der ikke foreligger registeroplysninger. Dette gælder fx for indtægterne fra selskabs- og produktionsskatter, forbrugsafgifter og udgifter til visse former for kollektivt forbrug. I disse tilfælde er det derfor nødvendigt at anvende forskellige fordelingsnøgler til individualiseringen.

Produktionsskatter og forbrugsafgifter er fordelt ud på befolkningen på baggrund af den enkeltes disponible indkomst, da disse beregningsteknisk antages, at blive overvæltet i højere priser. Indtægterne fra selskabsskatter er fordelt ud på befolkningen på baggrund af den enkeltes lønindkomst, da det beregningsteknisk antages, at højere selskabsskatter overvæltet i lavere lønninger.

Opgørelsen af de enkelte borgeres træk på de offentlige serviceydelser tager udgangspunkt i Økonomi- og Indenrigsministeriets opgørelse af det individuelle offentlige forbrug, der er blevet suppleret med registeranalyser indenfor udgiftsområderne retsvæsen, aktive beskæftigelsesindsats og asyl. Endelig er udgifterne til udsatte personer indeholdt i analysen, idet datagrundlaget fra *Socialpolitisk redegørelse (2016)* af det tidligere Social- og Indenrigsministerium er medtaget.

For yderligere dokumentation vedrørende de anvendte fordelingsnøgler, der er benyttet til individualiseringen af de offentlige indtægter og udgifter, henvises til *bilag 1* i analysen *Indvandreres nettobidrag til de offentlige finanser* fra april 2017.

Ved begge de tidligere svar til Folketinget var alene indtægterne fra personlig beskatning og forbrugsafgifter medtaget. Indtægter fra bl.a. selskabsskat og PAL-skat, var således ikke indeholdt, ligesom en mindre andel af de samlede indtægter fra produktions- og forbrugsafgifter var indeholdt. På udgiftssiden indeholdt de tidligere svar alene overførsler, serviceydelser og kollektivt forbrug. Udgifter til bl.a. subsidier, internationale organisationer (herunder EU) og offentlige investering var således ikke medtaget. Det bemærkes, at udgifterne til retsvæsen, den

aktive beskæftigelsesindsats, asyl, og udsatte personer var fordelt fladt ud på befolkningen i de tidligere svar til Folketinget.

Da analysen fra april 2017 indeholder samtlige offentlige indtægter og udgifter, vurderer Finansministeriet, at denne opgørelse er mere retvisende for indvandre- res bidrag til de offentlige finanser.

Det bemærkes slutteligt, at Finansministeriet arbejder på en ny analyse, der bl.a. belyser indvandreres nettobidrag i de kommende årtier. Finansministeriet forventer, at offentliggøre analysen i løbet af 3. kvartal 2017.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister